

soudů jako odvolacích instancí od finančních úřadů, kde by tyto zaujímaly postavení stran, tudíž v celku stav zavedený v Německu říšským daňovým řádem, a to za účelem zvýšení ochrany daňového dlužníka proti finančním úřadům.

Sjezd ukončen schůzí stálého sjezdového zastupitelstva, na které přijata jednak resoluce o soudcovské krizi a dále o otázce jazykové, kde se ukládá výboru vypracování návrhu nového jazykového zákona.

Dr. Famfule.

Valná hromada Právnické jednoty v Praze koná se dne 6. června 1929 o 6. hodině v Karolinu, v síni č. I. Na denním pořádku jsou jednak zprávy za minulý správní rok, jednak přednáška Dr. Františka Kronbergra, vrchního min. komisaře v ministerstvu spravedlnosti, na thema »Vydávání zločinců«.

Dr. Bohumil Kučera, t. č. II. jednatel.

Vážné memento! Pod tímto nadpisem píše »Soudc. Listy« v č. 5.: »Dne 11. dubna 1929 odsouzen byl soudce pro úplatkářství před pražským trestním soudem nepodmínečně k 10měsíčnímu žaláři. Je to prvý a strašný případ v naší republice, který se musí hluboce dotknouti všech, kdož aspoň trochu s republikou cítí a mají porozumění pro význam soudnictví v ní. Odsouzenec je, vlastně byl kolegou, třebas národnosti německé, ale neběříme ho v ochranu, ba jsme zcela srozuměni s těžkým trestem jej stihnuvším. Stín jeho činu padl v očích širší veřejnosti na nás všechny a i když energicky odmítáme každé generalisování, přece nemůžeme popřít, že dosavadní čistý štít našeho soudcovstva byl poškozen. Kéž by tento tragický případ aspoň na druhé straně měl zase ten dobrý výsledek, že by konečně otrásl onou ohromnou lhostejností, se kterou se setkáváme na tak mnohých rozhodujících místech a kterou jen špatně zakrývá papírová přízeň, občas soudcům projevovaná. Co jsme se navarovali, naukazovali na nebezpečí, hrozíci z dnešních neutěšených poměrů. Dříve než jsme se nadáli, dostavují se předpovídané důsledky. Do soudcovské služby přicházejí elementy, které by se tam za řádných poměrů nikdy nedostaly, a bojíme se, aby zmíněný případ nebyl jen počátkem další řady jemu podobných. I soudcové jsou jen lidé a zaplatí to republika, ukáže-li se, že se jimi stávají lidé nikoli nejlepší!«

Kam to spějeme?

Nepřesné informace o dnešním stavu české literatury právnické mají, jak se zdá, i ti, kdo převzali povinnost informovati širší veřejnost o této literatuře v denních listech. Novým dokladem toho je článek, uveřejněný pod nadpisem »Právnická nakladatelství« v Lid. Nov. ze dne 16. května t. r. Píše se tam, kromě jiných, o dokončeném českém překladu díla Mayer-Hartingova »Soustava